

21^e zondag door het jaar 20-21 augustus 2022

—

decanaat Poperinge

Aperitief: Signalen – Herman van Veen (1984)

<https://www.youtube.com/watch?v=MacaWvpI7YQ>

De dwaze moeders op het plein
wier kinderen verduisterd zijn
en die nog steeds jaren door roepen,
ongehoord,
ze schuifelen door het journaal.
Geef hun een teken een signaal
dat geen enkele deur eeuwig dicht zal zijn
dat aan het eind van de tunnel weer licht zal zijn

Gezinnen die de apartheidswaan
meedogenloos uiteen liet slaan.
Ze komen toch weer bij elkaar
voor even maar.
Want liefde is daar illegaal
geef hun een teken, een signaal
dat geen enkele deur eeuwig dicht zal zijn
dat aan het eind van de tunnel weer licht zal zijn

Vervolgden om geloof of ras
vervolgden om wat vader was
vervolgden met het schietgebed
van Jezus, Marx of Mohammed.
Vervolgden met een ideaal
geef hun een teken een signaal
dat geen enkele deur eeuwig dicht zal zijn
dat aan het eind van de tunnel weer licht zal zijn

Lalalalalalalalalalala, lalalalalalalalalala

De dwaze moeders op het plein
wier kinderen verduisterd zijn
en die nog steeds jaren door roepen,
ongehoord.
Zoals de mijnwerkers in de mijn
de redding moet al bezig zijn.
De anderen zijn hulp gaan halen
het wachten is op de signalen....

In aansluiting bij het evangelie van deze zondag, de hoop dat "geen enkele deur eeuwig dicht zal zijn en dat aan het eind van de tunnel weer licht zal zijn".

Intredelied: Voor kleine mensen (ZJ 207)

<https://www.youtube.com/watch?v=nWbTsyVWX6E>

**refr.: Voor kleine mensen is Hij bereikbaar
Hij geeft hoop aan rechtelozen,
hun bloed is kostbaar in zijn ogen,
Hij koopt hen vrij uit het slavenhuis.**

1. Hij zal opkomen voor de misdeelden,
Hij zal de machten die ons dwingen,
breken en binden,
Hij zal leven, onvergankelijk als de zon.

2. Zoals de dauw die de aarde drenkt
zo zal Hij komen en in die dagen
zullen trouw en waarachtigheid bloeien
zal er vrede in overvloed zijn.

3. Dan dragen de bergen schoven van vrede
en de heuvels een oogst van gerechtigheid
een vloed van koren, golvende velden,
een stad rijst op uit een zee van groen.

4. Zijn naam is tot in eeuwigheid,
zolang de zon staat aan de hemel
Zijn naam gaat rond over de aarde,
een woord van vrede van mens tot mens.

Welkom

"Het is een smal deurtje dat toegang geeft tot het Rijk van God"
zegt Jezus ons vandaag.

En je wordt slechts binnengelaten

als je voldaan hebt aan het ene geldende criterium:

gerechtigheid doen, d.w.z. zo leven dat de ander er beter van wordt.

Wie zijn deur dicht hield voor zijn medemens in nood,

staat op zijn beurt voor de gesloten deur van het Rijk Gods.

Slechts voor wie geleefd heeft met een open hart voor de ander,
voor hem of haar zal worden opgedaan.

Gebed om ontferming

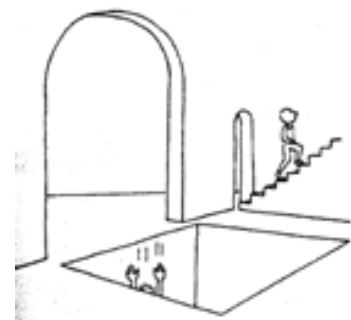
L.: Om ontferming bidden wij U voor wie verdwaald zijn in het leven.
Voor wie geen deur nog open gaat.
Heer, ontferm U over ons.

Om ontferming bidden we U voor wie niet durven loslaten
en voor wie veranderen te veel pijn doet.
Voor wie niemand geen deur nog open doet
Christus, ontferm U over ons.

Om ontferming bidden we u voor wie gaan dak boven hun hoofd
hebben, voor wie deuren gesloten blijven.
Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon,
die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een Verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap
gestalte geven.
Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

Openingsgebed:

God,
U wilt dat wij onze uiterste best doen
om door de nauwe deur binnen te gaan.
In ons leven stuiten we vaak op moeilijkheden en op weerstand.
Wij vragen U:
geef ons de moed en de kracht
om onze tegenslagen te boven te komen
en sterk ons in het vertrouwen
dat U steeds het goede met ons voor hebt,
vandaag en alle dagen. Amen.

Eerste lezing: Uit de profeet Jesaja (Jes. 66, 18-21)

*Na de terugkeer van vele ballingen uit Babylonië, eind zesde eeuw voor Christus,
verloopt de heropbouw van het land heel moeizaam.
Tussen hen die achterbleven en zij die zijn teruggekeerd,
ontstaan vele conflicten, vaak met geweld.
Jesaja roept iedereen op om God te eren en elkaar te helpen.
Hij eindigt zijn boek met een eerbetoon aan God
en het vooruitzicht van een vrede over de hele wereld.*

18 Ik kom om alle volken en talen te verzamelen;
zij zullen komen en mijn glorie zien.
19 Ik geef hun een teken, en hun overlevenden zend Ik naar de volken,
naar de verre eilanden, die mijn roem nog niet hebben gehoord
en mijn heerlijkheid nog niet hebben gezien;
zij zullen mijn heerlijkheid onder de volken verkondigen.
20 Dan brengen zij al uw broeders uit de volken mee,
als een offer voor de Heer,
op paarden, wagens, huifkarren, muildieren en draagstoelen,
naar mijn heilige berg Jeruzalem, zoals Israëls zonen in reine vaten
hun gaven naar het huis van de Heer brengen', zegt de Heer.
21 `En ook uit hen zal Ik priesters en Levieten kiezen', zegt de Heer.

Tussenzang: Ps. 117 (116), 1, 2

refr.: Gaat uit over de hele wereld
en verkondigt het evangelie aan heel de schepping.

Looft nu de Heer, alle naties der aarde,
huldigt de Heer, alle volken rondom;

Omdat Hij bij ons zijn goedheid getoond heeft;
de trouw van de Heer houdt in eeuwigheid stand.

Tweede lezing: Uit de brief aan de Hebreëen (Hebr. 12, 5-7. 11-13)

Broeders en zusters,

5 Bent u het Schriftwoord al vergeten
kinderen aanspreekt en u bemoedigt:
Kind, minacht de terechtwijzing van de Heer niet,
laat je door zijn straf niet ontmoedigen.

6 Want de Heer wijst hen terecht die Hij liefheeft,
Hij straft ieder die Hij als zijn kind erkent.

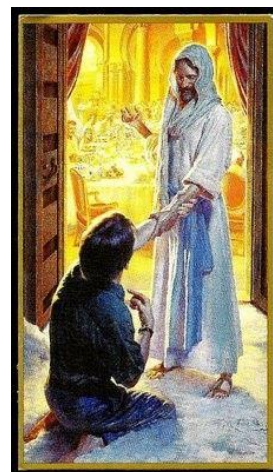
7 U moet het verdragen, het draagt bij tot uw opvoeding;
God behandelt u als kinderen.

Ieder kind wordt wel eens door zijn vader gestraft.

11 Tucht is nooit prettig,
op het moment zelf is er meer verdriet dan blijdschap;
maar op de lange termijn levert ze
voor degenen die zich door haar lieten vormen,
de vrucht op van vrede en gerechtigheid.

12 Daarom, hef de slappe handen op, strek de wankelende knieën,

13 laat uw voeten rechte wegen gaan;
het kreupele lichaamsdeel mag niet ontwricht worden, maar moet genezen.

Tussenzang: De laatsten worden de eersten (ZJ 589)

<https://www.youtube.com/watch?v=uaoEK18n1rA>

De laatsten worden de eersten, wie knielde krijgt een troon,
de knechten mogen heersen, de dienaar heet een zoon.

O Heer, o eerstgeboren van allen uit de dood,
Gij zoekt wat is verloren, Gij maakt het leven groot.

Gij die als allerlaatste ter wereld wederkomt,
Gij wijst ons onze plaatsen wanneer de strijd verstomt.

Wie zelf zich hoog verheffen, die slaat zijn oordeel neer,
de bergen worden vereffend, de zee zwijgt voor de Heer.

Maar wie zich heeft gebogen voor wat Hij geboden heeft,
die zal Hij ook verhogen zo waar Hij eeuwig leeft.

De laatsten worden de eersten, wie knielde krijgt een troon,
wie slaaf was mag nu heersen, de vreemdeling wordt zoon.

Evangelie: (Lc. 13, 22-30)

Uit het evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

22 Jezus trok door steden en dorpen, waar Hij onderricht gaf, onderweg naar Jeruzalem.

23 Iemand vroeg Hem:

`Heer, zijn het er maar weinig die gered worden?'

Hij zei tegen de mensen:

24 `Doe wat u kunt om door de nauwe deur binnen te komen, want Ik verzeker u, velen zullen proberen binnen te komen, maar er niet in slagen.

25 Vanaf het moment dat de heer des huizes is opgestaan en de deur heeft afgesloten, zult u buiten moeten blijven.

U zult op de deur gaan bonzen en roepen:

`Heer, doe open", en Hij zal u antwoorden:

`Ik ken u niet. Waar komt u vandaan?'

26 Dan zult u zeggen:

`We hebben met U gegeten en gedronken, en in onze straten hebt U onderricht gegeven.'"

27 En Hij zal tegen u zeggen:

`Ik ken u niet. Waar komt u vandaan?'

Ga weg allemaal, bedrivers van onrecht die u bent!"

28 Dat zal een gejammer zijn en een tandengeknars, als u Abraham en Isaak en Jakob en alle profeten in het koninkrijk van God zult zien, terwijl u eruit gegooid wordt.

29 Dan zullen ze komen van oost en west, van noord en zuid,

en aan tafel gaan in het koninkrijk van God.

30 Let op, laatsten zullen eersten zijn, en eersten zullen laatsten zijn.'

Overwegingen:

ik voel mij altijd wat verveeld wanneer ik een Evangelie moet becommentariëren zoals we zopas beluisterd hebben. Zeker voor mensen die trouw hier aanwezig zijn. Dan vraag ik mij altijd af: wat zullen die daarvan denken? Misschien denken ze: nu doe ik een inspanning om de mis bij te wonen - en dat is niet eenvoudig, ik word er door mijn kinderen en geburen scheef voor bekeken - en dan geven ze mij nog mijn zaligheid ook. Doe ik niet genoeg? Ze moeten dat hier niet zeggen maar aan al diegenen die hier niet zitten. Ik kan de mensen die zo denken geen ongelijk geven; alleen, dat publiek dat het zou moeten horen, is hier niet.

Maar laten wij de zaken eens positief bekijken. Misschien is dit Evangelie bedoeld om allen die het goed menen, die zich sterk inspannen om evangelisch, d.w.z. in de geest van Jezus te leven een hart onder de riem te steken. In die zin dat zij mogen horen dat hun inspanningen niet tevergeefs zijn. Dat het inderdaad niet allemaal en voor iedereen gelijk is. Want 't zou niet eerlijk zijn dat iemand die aan alles zijn broek veegt, die alle voorschriften aan zijn laars lapt, met dezelfde pluimen gaat lopen. Alleen laat ons niet overmoedig worden en denken dat we er al zijn; dat we reeds 'binnen' zijn, bij wijze van spreken. 't Is het eerste dat buitenstaanders ons kunnen verwijten: "ze gaan naar de mis maar je moet ze eens bezig zien." Er wordt van ons christenen veel verwacht zowel door buitenstaanders als door Jezus zoals we gehoord hebben. Beschouw het als een compliment.

Je verwacht maar iets van iemand als je ook weet dat hij of zij dat in zich heeft; dat ook kan. Het doet me denken aan wat ik ooit op een vakantie in de bergen van Oostenrijk heb meegemaakt. We waren met enkele families te samen, jong en oud. Van de oudere mensen verwachtten wij niet dat zij alle zware bergtochten meededen. Zij kozen voor

een wat lichter parcours. Geen probleem. Iedereen moet weten en voelen wat hij aankan. Maar groot was onze ontgoocheling dat we twee jonge mensen niet konden warm maken voor de stevige tochten. Ik weet nog goed dat we na een sterke beklimming boven op een top stonden en elkaar na de zware inspanning van puur geluk in de armen vlogen. Zalig dat uitzicht daar boven en die stilte, onbeschrijfelijk. Weet je wat, zei iemand: ik neem een steentje mee om te geven aan nonkel die maar het eerste deel van de tocht kon meemaken en ons nu opwacht in de hut halverwege. Ik vroeg hem: "Neem nog twee stenen mee, voor de anderen." "Ach neen", zei hij, "ze moesten maar meegekomen zijn." Veelzeggend die uitspraak.

Zie je de band met het Evangelie? Jezus zegt: "Span u tot het uiterste in om door de nauwe deur binnen te komen." Wie geen inspanning doet, komt niet binnen; zal niet delen in de vreugde en het geluk van wat Jezus noemt het koninkrijk Gods en van wat wij min of meer hebben ervaren daar boven op die berg. Nu verwacht ik niet dat iedereen bergen gaat beklimmen. Maar we weten allen dat geluk zonder inspanning niet mogelijk is. En dat geldt voor veel zaken in het leven. Geluk wordt zelden in de schoot geworpen. Ik sta dikwijls in bewondering voor het geluk dat ik zie in gezinnen - en ik mag dat ook wel 'n keer zeggen ook bij collega's priesters en kloosterlingen want wat velen mogen beweren of denken ook daar vindt men het geluk. Maar als ik er dan op wijs dan komt steevast als antwoord: "Je moet niet denken dat dat allemaal vanzelf gaat. Je moet daar serieus aan werken elke dag opnieuw, heel uw leven lang." Waarmee ik niets wil zeggen over mensen die het geluk niet vinden of blijkbaar voor het ongeluk lijken geboren te zijn. Tegenslagen kunnen een mens echt klein krijgen. Maar dat doet niets af van wat Jezus hier voorhoudt in het Evangelie. Het is een nauwe deur. Maar 't is een deur. Ik bedoel: geen muur. Een deur die altijd gesloten blijft, kan men evengoed vervangen door een muur. Voor het Rijk van God, waarmee bedoeld wordt, 'het geluk', 'de vreugde', staat een deur: die deur kan geopend worden. Je kan bereiken wat er achter ligt. Hoe? Dat is een andere zaak. Die smalle deur wijst op de nodige inzet aan naastenliefde en ijver voor rechtvaardigheid en het goede. En wie zijn deur dicht hield voor zijn medemens in nood, die staat voor een gesloten deur. Zo simpel is dat. Eigenlijk weten we dat allemaal dus waarom zouden wij moeilijkheden hebben met Jezus' harde uitspraken hier in het Evangelie ?

Lieve mensen, laat ons dus niet tobben over de vraag of we er bij zullen zijn in de hemel of niet. Laten we ons hier inspannen om goed te leven ('ons best te doen') en er op vertrouwen dat in het huis van de Vader ruimte is voor velen. Een oude, wijze zuster die intussen al lang bij ons Here is, heeft mij ooit gezegd, toen we discussieerden over dit stukje Evangelie: "Zeg maar aan de mensen dat ze niet bang moeten zijn. Ons Here die één en al liefde en barmhartigheid is, zal allen wel binnenlaten." En ze zei dat met zo'n overtuiging, dat ik niet anders kon dan het geloven."

Wie weet heb ik jullie ook kunnen overtuigen...

(Miguel Dehondt)

Heb je er wel eens bij stil gestaan hoeveel deuren je tegenkomt?

Draaideuren, zijdeuren, voordeuren, achterpoortjes, schuifdeuren, klapdeuren, automatische deuren...

Deuren: je moet ze durven openen, maar ook durven dicht doen.

Een deur die altijd openstaat, is geen deur maar gewoon een gat in de muur.

Een deur die nooit open is, is ook geen deur, maar gewoon een muur.

Welke deuren maak je open en welke heb je tot nog toe dichtgelaten?

Maar ook: welke deuren doe je dicht en welke heb je tot nog toe open gelaten?

Geloven is opengaan voor het Mysterie en dichtdoen wat voorbij is.

Is opengaan voor het nieuwe.

Christus volgen is door zijn deur binnegaan
en de deur achter de dood en de zonde dichtslaan.

Geloven is niet de eerste zijn
die alles en iedereen verslaat,
maar de laatste
die niet verdergaat
voordat recht is gedaan.
Voordat die deur is opengegaan.

De kerkdeur

Heb je er wel eens over na gedacht,
wat er gebeurt als je door een kerkdeur naar binnen gaat?
Heb je wel eens aan de lijve ondervonden,
dat zo een deur een verbinding is van twee werelden?
Aan de ene kant van de deur
ligt het rumoerige, dagelijkse leven van werken en zakendoen,
het leven met zijn zorg en zijn gezelligheid,
het leven waarvan wij genieten met zoveel goeds en ook met zoveel
kwaads, narigheid, leugen, bedrog en achterdocht.

Aan de andere kant, de ruimte waar wij,
met al onze onrust en onze zorgen, tot rust kunnen komen.

In die ruimte is het licht anders.

Het wordt getemperd door gebrandschilderde ramen,
door de sfeer van beschouwing en gebed, van dieper en anders zien.

Die ruimte is indrukwekkend door haar sterke muren,
de oprijzende pilaren en de hoge gewelven.

We zijn in het huis van God,
waar alles wijst naar zijn goedheid, naar zijn barmhartige liefde.

Dat is de ervaring van vele toevallige bezoekers, pelgrims en toeristen.

Het moge de ervaring zijn van elke kerkganger,
die door de kerkdeur naar binnegaat.

naar een tekst van Romano Guardini

Woorden van geloof:

Ik geloof in Hem die heet:

'Ik zal er zijn voor allen, niemand uitgesloten'.

Hij is de Kern, de Bron van onze solidariteit.

Op Hem wil ik mijn inzet afstemmen
en zijn naam maken tot rode draad van mijn leven.

Ik geloof in Jezus,
het levende verzet tegen iedere uitsluiting.
In Hem heeft onze God handen en voeten gekregen.
In Hem is zijn naam werkelijkheid geworden.
Ik geloof dat Hij niet vergeefs heeft geleefd
maar dat Hij elke dag opnieuw verrijst
in mensen die vandaag
zijn solidariteit met de uitgestotenen belichamen.

Ik geloof in zijn Geest,
die ook vandaag mensen bezielt

en aanzet om zijn manier van leven tot de hunne te maken,
 en de weg te gaan van breken en delen,
 van goedheid en verbondenheid,
 van recht en vrede,
 altijd weer ten bate van de minsten.

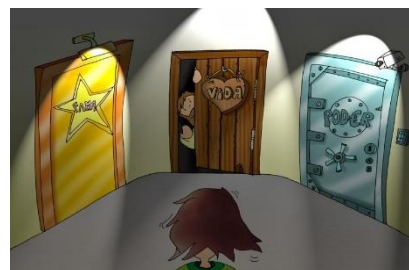
Ik geloof in Hem die heet:
 'Ik zal er zijn voor u',
 en ik weet: Hij is te doen. Amen.

Voorbeden:

Bidden we voor alle mensen die zich niet neerleggen bij onrecht.
 Dat zij niet ontmoedigd geraken
 door de macht van politieke, financiële of andere belangen,
 maar blijven werken aan een rechtvaardige toekomst.
 Laten we bidden...

Bidden we voor alle mensen die
 door hun verbondenheid met de aarde en de natuur,
 beseffen dat de schepping moet worden gekoesterd
 en niet verloren mag gaan.
 Laten we bidden...

Bidden we voor ieder van ons die
 een belangrijke deur achter zich heeft dichtgedaan,
 die een keuze moest maken die wonden naliet:
 scheiden van de partner, een vertrouwde plek verlaten...
 Moge ook zij ervaren - dankzij mensen en dingen om hen heen -
 dat er een God is die hen opwacht.
 Laten we bidden...

Bidden we voor ieder van ons
 die geconfronteerd werd met ziekte, tegenslag of dood.
 Dat we de moed niet laten zakken, maar overeind blijven,
 wetend dat er een deur is naar het eeuwig geluk.
 Laten we bidden...

Lied: Zomaar een dak (ZJ 735) – Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=9CkP9OTrEBI>

Zomaar een dak boven wat hoofden,
deur die naar stilte openstaat.
 Muren van huid, ramen als ogen,
 speurend naar hoop en dageraad.
 Huis dat een levend lichaam wordt
 als wij er binnengaan
 om recht voor God te staan.

Woorden van ver, vallende sterren,
 vonken verleden hier gezaaid.
 Namen voor Hem, dromen, signalen
 diep uit de wereld aangewaaid.
 Monden van aarde horen en zien,
 onthouden, spreken voort
 Gods vrij en lichtend woord.

Tafel van Eén, brood om te weten
dat wij elkaar gegeven zijn.
Wonder van God, mensen in vrede,
oud en vergeten nieuw geheim.
Breken en delen, zijn wat niet kan,
doen wat ondenkbaar is,
dood en verrijzenis.

Gebed over de gaven

Het is gemakkelijk, Heer,
dit brood te breken en elkaar de beker aan te reiken.
Veel moeilijker is het onszelf open te breken naar anderen,
onze handen uit te steken naar elkaar.
Terwijl wij U deze gaven aanbieden,
beloven wij dat wij als voedsel en drank voor
anderen willen zijn. Zegen dit voornemen,
Heer, wij vragen het U in Jezus' naam. Amen.

Groot Dankgebed

God, hoe wonderlijk zijn de wegen die U met ons gaat.
U roept ons bij onze naam om medemens te zijn,
om schouder aan schouder de weg van het leven te gaan,
om te groeien naar uw beeld en gelijkenis.

Wij danken U voor allen
die ons woorden van hoop en vrede toespreken,
die ons nabij blijven in uren van angst en onzekerheid,
in uren van pijn en eenzaamheid,
die met ons meegaan
en ons doen groeien tot nieuwe levenskracht.

Wij danken U
voor al het goede en het geluk dat wij mogen ervaren,
voor wat ons mild en hoopvol stemt,
voor wat ons nieuwe perspectieven aanreikt,
voor wat onze diepste levenskrachten aanspreekt.
Daarom richten wij ons tot U met de woorden: **heilig, ...**

U die telkens weer de mens bezielt,
U die telkens weer geroepen wordt bij wieg en graf,
bij rouwen en bij ' houden van ',
naar U wordt uitgezien als naar een hemel die ons wacht:
Jezus Christus, die zich als brood voor de wereld heeft geschonken.

Toen de wereld Hem niet meer aanvaardde,
zijn stem niet meer gehoord mocht worden,
zijn genezende aanwezigheid verdwijnen moest,
heeft Hij ten afscheid brood genomen,

INSTELLINGSWOORDEN

Dit is het geheim van ons geloof:

Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Wij bidden,
open ons hart
voor de vragende aanwezigheid van mensen,
open onze ogen,
opdat wij het zoeken van mensen zouden zien,
open onze oren,
opdat wij het diepste verhaal van mensen zouden horen.

Geef dat wij ons zo bewust mogen worden
dat breken en delen het geheim is van samen-leven.

Zo komen wij op het spoor van Jezus,
die mensen doet opstaan uit onmacht en verlamming,
en bouwen wij mee aan een wereld
waar ruimte is voor iedereen,
waar mensen met elkaar de weg van het leven gaan.

Wij bidden voor hen
die een stuk levensweg met ons zijn meegegaan,
voor hen die op ons rekenen,
voor hen die naast ons staan
en ons bemoedigen.
Wij gedenken ook hen
van wie wij afscheid hebben genomen;
ook al zijn zij gestorven,
zij blijven tot ons spreken en ons inspireren.

Beziel ons met uw Geest,
boetseer ons tot mensen voor mensen,
evenbeelden van uw zorg om alles en allen.
Maak onze handen vrij
en leer ons brood breken, wereldwijd;
leer ons hoop schenken
aan de mensen van nu en morgen.

Geef dat het zichtbaar is dat wij uw mensen zijn,
levende wezens van tastbare liefde,
van voelbare toekomst,
van een levende God.

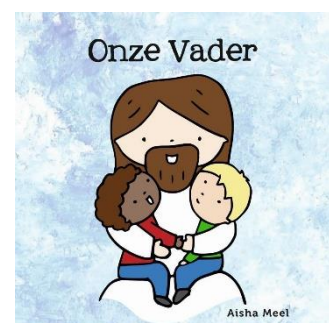
Door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn,
Heer onze God, barmhartige Vader,
in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu, en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

Opdat de Geest van Christus in ons werkzaam zou kunnen zijn,
moeten wij ons verbonden voelen met God, ons aller Vader.
En daarom bidden wij:

Onze Vader...

Vaak voelen wij ons klein en machteloos.
Toch schuilen ook in ons krachten van geloof, hoop en liefde.
Moge wij bij elkaar die krachten tot leven wekken,
zodat er in ons midden een beweging op gang komt
van geloof, hoop en liefde

die sterker is dan alle aardse machten.
Dan zullen wij hoopvol mogen uitzien
naar de wederkomst van Jezus Messias, uw Zoon.
Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens

God van hemel en aarde,
geef ons de moed om te geloven en te beseffen
dat wij ten volle verantwoordelijk zijn
voor de aanwezigheid van uw Rijk onder ons,
in ons gezin, in onze wereld, in onze Kerk.
Als wij te gepasten tijde
onze oren en ogen, onze handen en monden openen
om uw Boodschap metterdaad te verkondigen,
dan zullen wij worden zoals Gij ons hebt gedroomd:
een volk van vrede, één van hart en één van ziel.
De vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communielied: Verkondig alle mensen (ZJ 502)

<https://www.youtube.com/watch?v=IK6yJsbY3YA>

Verkondig alle mensen wat Ik u zeggen zal:
mijn woorden brengen vreugde en vrede overal.

Verkondig aan eenieder die hier geboren wordt:
wij zijn niet langer vreemden, maar kinderen van God.

Verkondig aan de blinden: een licht is opgegaan,
wij lopen niet verloren, er is een weg te gaan.

Verkondig aan de armen: uw droefheid is voorbij,
de zondaar vindt vergeving, de liefde maakt u vrij.

Verkondig aan wie zoeken: niet eeuwig duurt uw nood;
Ik ben uw weg naar vrede; Ik ben uw levens-brood.

Verkondig aan wie sterven: gij kunt in vrede gaan;
het wordt voor u ook Pasen, Ik ben u voorgegaan.

Verkondig heel de aarde en al wat adem heeft:
gelukkig zal hij wezen die in de liefde leeft.

Verkondig alle mensen wat Ik u heb gezegd:
gerechtigheid en vrede zijn in uw hart gelegd.

Slotgebed:

God,
wek in ons het verlangen om al doende
ertoe bij te dragen
dat uw Rijk komt,
dat uw wil geschiede
overall waar mensen wonen.
Maak ons van belijders
tot doeners van Jezus' Woorden.
Beziel ons daartoe met de Geest die Hem bewoog
om in woord en daad uw liefde te delen met velen. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

De drie deuren

Twee deuren en één smalle. Achter de eerste brede deur liggen de zekerheden opgestapeld. De stenen tafelen van de uitgesleten paden. De steunpilaren van de geldende orde. Schuilkelder tegen de gevaren van de boze wereld. Geen uitgang. Alleen muren. Geen doorgang.

Achter de tweede brede deur zoeken mensen vergetelheid. Een uurtje rust om alle narigheden van het leven te vergeten. Verwijlen bij mooie klanken, zachte woorden. Het verleden koesteren. Dromen zonder uitdaging. Alleen troost. Geen appèl.

Achter de smalle deur is alleen maar ruimte.
Verte. Oproep om vrij te worden.
Elke knechting van buitenaf weigeren.
De bekoring van de brede weg weerstaan.
Zoeken naar de goede weg. Zelf toekomst
scheppen. Maar nooit alleen, op eigen houtje.
Altijd samen met andere reisgenoten.
Op tijd stil staan bij de weg.
De richting ijkten op het Evangelie ...

Als je van hier weggaat,
span je dan tot het uiterste in om je licht brandend te houden.
In pijn en verdrukking:
houd brandend het licht van de overwinning.
Voor de nauwe, gesloten deur:
houd brandend het licht van de hoop.
Op het feest van de glitter en het goud:
houd brandend het licht van de eenvoud.
Velen gaan bekende, brede, hel verlichte wegen.
Ga jij met een klein lichtje
de weg tegen alle wegen in.
Ga de weg van God,
ga met God naar de mensen.
Zijn deur staat steeds open...

